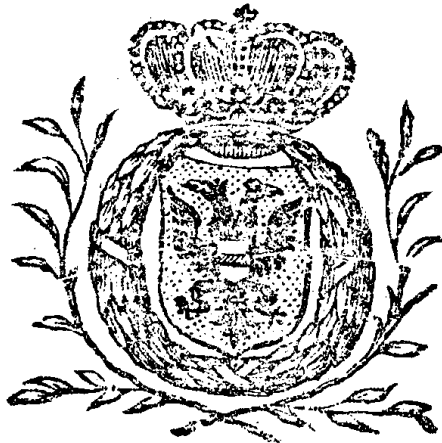

GRONINGER

Dingsdag

COURANT

den 1 November.

De ADMINISTRATEUR van 's RIJKS SCHATKIST, in de Provincie Groningen, brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de Aflossingen en Interestbetalingen van Provinciale Geldleeningen, verschenen den 1 November 1831, van Woensdag, den 2 November 1831, kunnen worden ontvangen ten Kantore van den Heer Agent van 's Rijks Kassier te Groningen.

Groningen
den 31 October 1831.

De Administrateur voornoemd.
Bij afwezigheid van denzelfden:
J. WOLTERS,
Boekh.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN den 23 October.

In de Warschausche Couranten, van den 18 dezer, vindt men een manifest van Keizer Nikolaas I, waarbij den officieren van alle rangen, die tot het korps van Romarino hebben behoord, en die zich met dit korps op Oostenrijksch gebied begeven hebben, verboden wordt, om voortaan, hetzij in het Russische keizerrijk, hetzij in Polen terug te keeren, aangezien dit korps, door het hardnekkig versmiden van alle aangeboden middelen, zich de weldaden der amnestie onwaardig betoond heeft. Echter behoudt zich Z. M. voor, om bij vervolg nog over die, welke misschien uit bijzondere beweegredenen van dit tegenwoordig besluit zouden kunnen uitgesloten worden, eene nadere beslissing te treffen. Dit stuk is door den Keizer zelf geteekend en gecontrasigneerd door den minister secretaris van Staat, graaf Grabowski.

Voorts heeft de President der provisionele regering van het koninkrijk Polen eene verordening uitgevaardigd tegen de boeren, die op vele plaatsen weigeren, hunne, hetzij vrijwillig aangegane, dienstplichten na te komen, hetzij die, welke zij door de wet gehouden zijn te vervullen, wordende zij bedreigd, om, bijaldien zij niet tot hunne werkzaamheden terug keeren, als landloopers te zullen worden vervolgd en naar de gestrengheid der wetten gestraft. Gelijktijdig echter wordt ook den edellieden aanbevolen, zich hunnerzijds van elke onderdrukking der op hunnen grond en bodem gevestigde boeren te onthouden, en van dezelve, zoo wel wat de lasten als wat de dienstbaarheden betreft, niets meer te eischen, dan hetgene hun wettig of ten gevolge van vrijwillig aangegane verbandenissen opgelegd is; zullende, in geval er van de zijde der boeren grondige klagen mogten inkomen, de grondeigenaars, die zich verongelijkingen of geweldadigheden jegens hen veroorloven, tot geregtelijke verantwoording geroepen worden.

FRANKFORT den 25 October.

Wegens de cholera, zal dit jaar de zamenkomst der Staten van Gallicie niet plaats hebben.

Te Weenen was het getal der ziekgewordenen, op den 18den des middags, tot 2540 vermeerderd; sterfte en herstel stond, over dit getal, bijna gelijk, hebbende de genezenen 1100, de gestorvenen 1161 bedragen. Ontersusschen was de verhouding gunstig in de stad zelve, ongunstig in de voorsteden, waar de cholera nu onlangs sterk heeft toegenomen. In de eersgemelde waren 565 zieken genezen en slechts 397 gestorven; in de voorsteden 535 genezen en 764 gestorven.

Van den 26sten. Op den avond van den 24 dezer had er omstreeks 9 uren, bij het sluiten van de poort, eene bijeenstelling van werklieden bij de Allerheiligenpoort plaats, die de poort met geweld wilden openmaken, en de wacht met steenen aanvielen. Eenige personen werden bij die gelegenheid gekwetst, doch om middernacht was de rust hersteld.

Alhoewel gisteren avond de poorten tot 10 uren open bleven, werden de tooneelen van den vorigen avond hernieuwd, en waren dezelve geweldiger, alzo men op de wacht vuurde, zonder dat dezelve daartoe aanleiding gegeven had. Drie man, waaronder de serjant, die den post kommandeerde, werden getroffen, een was dadelijk dood en de beide anderen laten weinig hoop van herstel over. De post werd nu versterkt, doch de menigte ging niet uiteen; men herhaalde den aanval wel niet, doch door schelden en beledigingen poogde men de troepen tot geweld te dwingen. Deze hielden zich bedaard en kwamen daardoor grootere ongelukken voor. De burgerwacht werd onder de wapenen geroepen, om de rust te herstellen, en zij betrok met de troepen de wachten. Te 2 uren des nachts ging het volk uiteen.

De zaak wordt ten strengste onderzocht, en de schuldigen zullen niet ongestraft blijven. Alle welgezetene burgers eischen van de overigheid krachtadige bescherming tegen zulke geweldadigheden, als ook dat de schuldigen gestreng zullen gestraft worden.

— Den 14den heeft zich te Neufchatel het bericht verspreid, dat Z. M. de Koning van Pruisen in eenen aldaar ontvangen brief verklaart, van zijne regten als Vorst van Neufchatel geene hand breed te willen afwijken. Den 20sten is de Pruisische gezant baron von Otterstedt van Karlsruhe naar Lucern gereisd.

— Den 7 September zijn de toren der drievuldigheids-kerk te Gloyan, de toren van het Raadhuis te Landshut en de St. Anna kapel in het reuzen gebergte ingestort. Als iets bijzonders merkt men aan, dat dit juist geschied is op den dag der inneming van Warschau.

— Te Höffenheim in het Württembergische is, in den nacht van den 19len op den 20sten, het zeldzame, maar bekende luchtverschijnsel van eenen vuurkogel waargenomen. Het had de grootte der volle maan, wanneer zij opkomt, vloog onder sterk sissen, het uitwerpen van vonken en het achterlaten van eenen lichtenden staart, van het noord-westen naar het zuidwesten, en verdween aan den gezigteinder, zonder dat men eene uitbarsting vernam.

— Te Aleppo in Syrië zijn den 22 Augustus twee zware stooten van aardbeving ondervonden.

— De heldhaftige dood van VAN SPEYK heeft den Legatisraad en Dichter George Doering eene ode doen vervaardigen, waarin kracht en geestdriфт heerschen. Z. M. de Koning der Nederlanden, aan wien de Dichter deze ode heeft opgedragen, heeft hem een' ring van groote waarde gezonden, met eene schriftelijke betuiging van Hoogstdezelfs genoegen.

HAMBURG den 25 October.

Sedert gisteren op heden middag zijn er weder 42 personen door de cholera aangegrepen. De algemeene opgave is thans luidende: 445 ziek gewordenen, waarvan 46 genezen, 213 gestorven en 186 nog onder behandeling.

Te Altona was, volgens de berichten van gisteren, in de laatste 24 uren, slechts een enkel persoon aldaar aan de cholera ziek geworden; het geheele getal bedroeg aldaar slechts 13.

ELBERFELD den 26 October.

In den nacht tusschen den 16 en 17 dezer is de cholera ook te Lüneburg uitgeborsten. Van Bremen daarentegen ontvangen men de meest geruststellende berichten wegens den goeden staat van gezondheid, welke nog tusschen Elbe en Wezer blijft heerschen.

GROOTBRITANNIE.

LONDEN den 25 October.

Het publiek blijft hier gestadig de ondubbelzinnigste bewijzen geven van het belang, hetwelk hetzelfde in het doorgaan der parlements-hervorming stelt; zoo leest men thans, onder anderen, in een der bladen en uit hetzelfde in meer andere, zoo als b. v. den Courier en de Times, overgenomen, dat de bisschop van Londen eergisteren in persoon in de St. Annakerk van Westminster had moeten prediken, maar het raadzaam heeft geoordeeld, zulks geenen voortgang te doen hebben, alzo de leden van zijn kerspel hem hadden doen verwittigen, dat de geheele gemeente, zoodra hij op den predikstoel verscheen, de kerk zoude verlaten. Zoodanig een blijk van openbare afkeuring van het gedrag der geheele orde, die zich zoo sterk tegen de parlements hervorming heeft doen zien, wordt door de Times aangemerkt, is zonder voorbeeld in de latere geschiedenis en der opmerking overwaardig. De bisschop van Londen heeft, wel is waar, niettegen, maar ook niet voor de bill gestemd en de natie wil nietten halve gediend worden.

— Men schijnt hier nog in het onzekere omtrent de beslissing van Holland en België, ten aanzien der laatste voorstellen van wege de Conferentie.

— Volgens een te Gibraltar aangebragt bericht, zouden te Natel, op de kust

van Sumatra, de inboorlingen tegen de blanken opgestaan zijn en deze gedwongen hebben in een der sterkste forten te vlugten, waar zij heingesloten hielden.

Van den 28sten. De volgende artikels leest men in den Courier:

In deszelfs blad van den 26sten: „Het smart ons te berigten, dat de Koning der Nederlanden, bij het vertrek der laatste dépêches uit 's Gravenhage, geweigerd had, den Britschen ambassadeur eenig antwoord te geven omtrent het besluit der Conferentie; en onze correspondent in 's Gravenhage meldt ons, dat men zeer bedacht is voor eene hernieuwing dier vasthoudendheid, welke nog zoo kort geleden aanleiding tot vijandelijkheden met de Belgen gegeven heeft. — Wij hebben reden, om te gelooven, dat lord Palmerston, op het ontvangen van dit bericht bij de Conferentie, besloten heeft onmiddellijk maatregelen te nemen, om aan de Conferentie klem bij te zetten; en dat er oogenblikkelijk telegrafische dépêches zijn afgezonden, met bevel aan de vloot, onder kommando van sir Eduard Codrington, om naar de Schelde te stevenen en zich gereed te houden, naar tijdsomstandigheden te handelen.”

En in deszelfs nummer van den 27sten:

„Op het oogenblik, waarop deze ter perse gaat, heeft ons Gouvernement het antwoord van den Koning der Nederlanden op het besluit der Conferentie nog niet ontvangen. Bij het verzenden der laatste berichten uit 's Gravenhage, dachten men alreem, dat hetzelfde op gisteren aan de Staten-Generaal zou worden medegedeeld.”

En later:

„Het blijkt uit den onderstaanden brief van onzen correspondent te Deal, dat de vloot, onder kommando van sir Eduard Codrington, niet zonder nadere bevelen naar de kust van Holland zal voortzeilen; maar deze zullen ongetwijfeld gegeven worden, ten zij het antwoord op de dépêches, welke naar onzen ambassadeur in 's Gravenhage gezonden zijn, de toetreding van het Nederlandsch Gouvernement tot het besluit der Conferentie medebrengen. De speed, met welken ons kabinet ter dezer gelegenheid gehandeld heeft, is uiterst voldoende. Berlang zal het blijken, of de Koning der Nederlanden gehandeld heeft uit loutere volhoudendheid van karakter, dan wel op inblazing van de beide Mogendheden, welke, ofschoon deelgenooten in de Conferentie, gehouden worden het schikken der Belgische kwestie vijandig te wezen. De uitslag moet in beide gevallen dezelfde zijn. Groot-Brittannië, Frankrijk en Oostenrijk hebben één belang in deze zaak en hebben besloten, den vrede te handhaven. Het zou voor Rusland en Pruisen, vereenigd met Holland, weinig minder onberaden wezen, zich hier tegen te verzetten, dan het voor Holland alleen zoude zijn, zulks te doen. Wij hopen, dat de berichten, welke over de intrigues van Rusland en Pruisen omtrent dit onderwerp loopen, valsch mogen zijn, maar wij hopen zulks slechts om hunnent-, geenszins om onzent wille.”

De brief uit Deal, waarvan de Courier spreekt, is van den 26sten en zegt, dat er dien morgen van Portsmouth waren aangekomen de Konings schepen Stag van 46, Galathee van 42, Iphigenia van 36 stukken, en de schooner Viper. De Viper was met dépêches naar Ostende opgezeild. De overige bleven met eene aanzienlijke vloot, voor buitenlandsche bestemming, in Duins op bevelen wachten. Men voegde, dus vervolgt de brief, er bij, dat nog vier linijschepen order hadden, om naar Duins op te zeilen en zich met de bovenvermelde te vereenigen, om zich gereed te houden naar de kust van Holland te stevenen, in gevalle hunne dienst vereischt mogt worden.

Eindelijk besluit de Courier zijn nummer van den 27sten met het volgende artikel:

Te drie uren. Op het oogenblik ontvangen wij een bericht uit Holland, waaruit ons blijkt, dat de Koning niet, zoo als heden in de City verhaald werd, in eene verlenging van den wapenstilstand gestemd heeft. Zijne Majesteit heeft alleenlijk aangekondigd, dat hij de vijandelijkheden niet onmiddellijk na den 25sten beginnen zou, maar dat hij zich ten aanval zou voorbereiden (that he should prepare for aggression).

FRANKRIJK.

PARIS den 23 October.

Men wil hier een stuk ten tooneele voeren, 't welk het regtsgeeding voorstelt van den maarschalk Ney, die in 1816 door de toenmalige Kamer der Pairs is ter dood veroordeeld en geëxecuteerd. Het bewind verlangt, dat dit stuk niet zal gegeven worden, uit hoofde er wellicht onlusten uit voort zouden kunnen vloeijen; de tooneelisten meenen van hunnen kant, dat het bestuur het regt niet heeft, om deze voorstelling te verhinderen, en ook dit geeft de republikeinen aanleiding tot de aanmerking, dat de ministers de Carlisten in de Vendée rustig hunnen gang laten gaan, maar alleen onwettige maatregelen tegen de liberalen weten te nemen. Men schijnt het openbaar gezag in dit opzigt te willen trotseren.

— Heden heeft weder eene revue van de nationale garde plaats gehad. Men heeft ditmaal vele pogingen aangewend, om de leden te vermanen, getrouw op te komen, dan de laatste reize, — sommigen gedreigd met strafwachten — anderen in geschrifte uitgenoodigd, enz.; doch dit alles is vergeefs geweest. Verscheidene kompagnien, die 200 man moesten leveren, waren niet sterker dan 18; de talrijkste telden 40. Er waren weinig meer gemeenen, dan officieren. De menigte was onverschillig, en men meende aan het voorkomen van Koning Philips te kunnen bespeuren, dat hij min of meer getroffen was door dit kennelijk blijk van onwil bij de gewapende burgers der hoofdarad.

Van den 24sten. Het gouvernement houdt vol en begeert niet, dat het tooneelstuk van den maarschalk Ney, vervaardigd door den beruchten Fontan, zal worden vertoond. Het bewind heeft den directeur van den schouwburg, in welken het stuk moest worden gegeven, door bedreigingen zoo verre gebracht, dat hij de vertooning heeft uitgesteld. Daar heeft zich eene vrij aanmerkelijke menigte voor het gebouw vereenigd, doch dezelve is door de gewapende magt verstrooid. — De gedeputeerde Mauguin heeft zich verbonden, om de vrijheid van het tooneel bij de Gedeputeerden te handhaven.

— Heden is in de Kamer een zeer wijdoornig ontwerp van wet voorgesteld, nopens het openbaar onderwijs. — De kommissie heeft het voorstel, wegens het verdreven Koninklijk geslacht, veranderd en, in stede van de doodstraf, die der verbanning gesteld.

— De jongste orkanen, die in de West-Indiën, voornamelijk op Guadeloupe, zoo vreeselijk gewoed hebben, zijn ook op St. Domingo ondervonden. De stad Aux-Cayes is in den nacht van den 10 op den 11 Augustus II. met den grond gelijk gemaakt; van de 2500 huizen, welke zij telde, zijn nauwelijks 20 zwaar beschadigde sraan gebleven. Bij deze ramp heeft eene menigte inwoners het leven verloren en zijn verscheidene schepen op strand gejaagd.

Van den 25sten. Ten gevolge van de in bezitneming van Algiers en andere plaatsen op de kust van Afrika door onze troepen, zijn de verschillende Arabische stammen van Marokko af tot aan Tunis en Tripoli toe in eene gisting gekomen. In laatsgemelde stad zijn wederom onlusten uitgebroken, waarbij de Dey groot gevaar heeft geloopt. Deze toestand heeft eindelijk de aandacht van ons gouvernement tot zich getrokken, hetwelk begint te begripen, dat de voortzetting van het stelsel, hetwelk tot heden ten opzigt van Algiers gevolgd is, onze bezittingen op de kust van Afrika aan het grootste gevaar zoude bloot stellen. Sedert de tijding, dat de stad Bona bemagtigd is, zal men andere maatregelen nemen. Men denkt, dat de hertog van Rovigo als gouverneur naar Algiers zal vertrekken.

— Er zijn van Toulon reeds 9 oorlogsvaartuigen naar Algiers gezeld, hebbende 4 bataljons troepen aan boord, om met geweld tegen de onrustige Arabieren of Bedouïnen te handelen.

— De Fransche troepen op Morea hebben den President Capo d'Istria's bijstand verleenend, en de stad Calamata bezet, om er de orde te herstellen. — De Conferentie van Londen houdt zich mer de zaken van Griekenland bezig.

BELGIË.

BRUSSEL den 28 October.

Onze Courier bevestigt het aanwezig van een 5aste protokol, van Maandag den 24sten gedagteekend, hetwelk reeds eergisteren alhier zou aangekomen zijn. Zie hier den voornaamsten inhoud er van:

„Sir Charles Bagot, ambassadeur des Konings van Engeland te 's Gravenhage, aan zijn gouvernement geschreven hebbende, dat Koning Willem gezind scheen, om de 24 artikelen van de hand te wijzen, zoo heeft lord Palmerston raadzaam geoordeeld, om deze dépêches van sir Charles aan de daartoe uitdrukkelijk bijeenvereenigde Conferentie mede te deelen.

„De Conferentie, over deze mededeeling raadplegende, heeft raadzaam geoordeeld, Engeland niet te noodigen, om een smaldeel op de Hollandsche kust te zenden, ten einde het door de vijf Mogendheden genomen besluit klem bij te zetten. Lord Palmerston heeft, in naam van Groot-Brittannië, aangenomen, om het besluit van de Conferentie ten uitvoering te leggen.

De koerier, die dat gaste protokol heeft aangebragt, is eergisteren middag te drie uren alhier aangekomen, zijnde Maandag nacht van Londen vertrokken.

De generaal Belliard heeft, onmiddellijk na kennis van deze dépêche te hebben bekomen, eene zamenkomst met sir Robert Adair en met den heer de Meulenaere gehouden, terstond na welker afloop sir Robert een koerier naar 's Hage afgezonden heeft.

ANTWERPEN den 25 October.

Sedert het in staat van beleg stellen onzer stad, hebben alle consulaten hunne respectieve vlaggen uitgestoken.

— Het eskader voor de stad heeft zich dezen morgen in eene linie geschaard. Wat de oorlogs-vaartuigen beneden op de rivier betreft, daar heeft geene de minste verandering bij dezelve plaats gehad en het schijnt ook niet, dat zij de rivier zullen opvaren. Van de reede van Vlissingen zijn vier korvetten naar zee gezeld.

— Het kamp te Diest is opgebroken en naar Lier vertrokken, alwaar de generaal Wauthier, de 2de divisie kommanderende, reeds aangekomen is; de officier, welke dit bericht schrijft, verzekert daarbij, dat alle beschikkingen genomen zijn, om eenen aanval der Hollanders op alle punten af te weren. Het is waarschijnlijk, dat het hoofdkwartier insgelijks te Lier zal komen. De Koning blijft te Brussel.

— Gisteren in den namiddag zijn er vier Hollandsche kanonneerbooten aan den Kapitaal Dam aangeland. De Hollanders zijn dezen nacht tot in de omstreken van Stekenhem geweest. Al de burgerwachters van Lokeren, Seveneecke en Loochristy zijn hen te gemoet getrokken.

Van den 25sten. Te midden onzer batterijen en barrikaden, genieten wij eene rust, welke zeer waarschijnlijk niet gestoord zal worden. Onze stad is toegerust, als had zij den aanval van de geweldigste legers en vloten te wederstaan. Daar bevinden zich 2 a 3000 man in de citadel en negen kanonneerbooten, benevens drie stoombooten voor de stad. Gisteren hield de equipage van het eskader, als in vollen vrede, zich met het wasschen en droogen van hun linnen bezig. Onze kleine vaartuigen, voor de binnenlandsche gemeenschap, varen de rivier op en af, zonder dat de flotille dezelve den minsten hinder aandoet; onze garnalen-visschers, die voor den 25sten zoo beducht waren, zijn heden morgen naar Bath vertrokken. Daar is alzoo niet de minste schijn, wij zouden haast zeggen, niet de minste waarschijnlijkheid, dat de vijandelijkheden hervat worden. Het eskader voor de stad en beneden op de rivier heeft geene verandering ondergaan.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 29 October.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Vrijdag, den 28 October.

Worden gelezen en goedgekeurd de aantekeningen van het verhandelde in de zittingen met geslotene deuren, van den 24 en 26 October. Daaruit blijkt, onder anderen, dat in die van den 24sten is ontvangen een brief van den heer van Randwijck, de kennisgeving behelzende, dat hij aan den Koning verzocht had, om bij de benoeming van eenen Voorzitter der Kamer buiten aanmerking te mogen blijven; — voorts dat in die zittingen beraadslaagd is geworden:

1°. Over een ontwerp van antwoord op 's Konings aanspraak, hetwelk met eenparige stemmen is goedgekeurd;

2°. Over een voorstel, door den heer Warin, ook namens andere leden, gedaan, strekkende om, bij de veranderde omstandigheden, het getal der afdelingen van de Kamer van zeven op vijf te brengen, welk voorstel, dadelijk in overweging genomen zijnde, met 20 tegen 10 stemmen is aangenomen.

Eindelijk blijkt uit die aantekeningen, dat de Kamer, in de zitting van den 24sten, tot de vorming der vijf afdelingen overgegaan zijnde, tot Voorzitters en Onder-voorzitters derzelve benoemd zijn geworden, de heeren:

Voorzitters.	Onder-voorzitters.
1ste Afd. Pockema,	van Alphen,
2de „ Donker Curtius,	van Meeuwen,
3de „ Bijleveld,	Corver Hoofst,
4de „ de Bordes,	d'Escury,
5de „ de Jonge,	Beelaerts.

Nog worden gelezen en goedgekeurd de aantekeningen van het verhandelde in de zitting van den 20 October jl.

Is ontvangen eene boodschap van de Eerste Kamer, inhoudende, dat zij zich heeft vereenigd met het door de Tweede Kamer aangenomen antwoord op 's Konings aanspraak.

Dit antwoord is van den navolgenden inhoud:

S I R E!

Na de sluiting onzer vorige gewone zitting, onmiddellijk weder vergaderd, bieden de Staten-Generaal bij herhaling Uwer Majesteit de betuiging aan hunner onwankelbare trouw en gehechtheid.

Wanneer wij, met Uwe Majesteit, het oog vestigen op de gebeurtenissen van het afgeloopen tijdvak, dan worden wij van verschillende gewaarwordingen doordrongen. Zoo wij, aan de eene zijde, met fierheid kunnen bogen op de vereenigde kracht-ontwikkeling der Natie en harer Regering, en met dankbaarheid gedenken aan de zegeningen, die wij genoten, zoo betreuren wij, aan de andere zijde, vele nog duistere uitzigten in de toekomst; en pijnlijk is ons gevoel, bij de gedachte aan de menigvuldige opofferingen, waartoe en eer en belang en liefde tot het Vaderland de Natie blijven verplichten.

Geen Nederlandsch hart, of het heeft met aandrif geklopt bij de luisterrijke verrigtingen, welke, met zoo veel zorg voorbereid, met zoo koen beleid voltoerd, onze krijgsmagt, de kern van alle standen des volks, als in een oogeblik zegevierend hebben gebragt in het midden van een land, dat door trouweloozen afval ons tot vijandschap gedwongen heeft, en in het uur des gevaars alleen bij vreemde hulpbenden heil zocht.

Dankbaar ziet het Vaderland op de daden zijner manmoedige verdedigers; dankbaar op die heldenteelt, die bij vernieuwing bewees, dat het bloed der Nassau's door hunne aderen stroomde. Met regmatig zelfgevoel verheft zich daarbij Nederland onder de volken van Europa; doch bij de regtvaardigheid zijner zaak had het meer kunnen verwachten, en, lang getergd en verongelijkt, maakt het gegronde aanspraak op de spoedige en volledige erkenning zijner regten en op de billijke regeling zijner belangen. Ja, Sire! dat volk, hetwelk wij trotsch zijn te vertegenwoordigen, is nog bereid, om voor vrijheid en onafhankelijkheid alle krachten in te spannen, met het eenig doel, om eenen eerlijken vrede te erlangen, en vurig wenschen wij, dat vriendschappelijke betrekkingen, met andere Mogendheden onderhouden en aangekweekt, weldra vruchtbare gevolgen mogen hebben ter bereiking van dit doel.

Met erkenenis ontvingen wij de vorige mededeelingen van Uwe Majesteit, omtrent den loop der onderhandelingen, en wij zien steeds met groote belangstelling de zoodanige te gemoet, welke Uwe Majesteit ons omtrent den verderen gang en afloop derzelve zal gelieven te doen.

Tot genoeg strekten ons de mededeelingen van Uwe Majesteit, ontvangen omtrent verschillende aangelegenheden, onzen inwendigen toestand betreffende. Wij danken het der Voorzienigheid, dat, terwijl een betere toestand over het geheel eenige vergoeding opleverde voor vorige onvruchtbare jaren, wij daarbij nog zijn verschoond gebleven van die noodlottige ziekte, welke elders zoo vele verwoestingen aanricht.

Handel en scheepvaart ondervonden den nadeeligen invloed der tijdsomstandigheden. Hunne belangen evenwel zijn niet uit het oog verloren, en daarvan strekt mede ten getuige de opening van het nuttig kanaal van Voorne. Op dezelve zal, wij durven het verwachten, gunstig werken de verbeterde gesteldheid onzer Oost-Indische bezittingen, waaromtrent Uwe Majesteit ons openingen aankondigt. Wenschelijk ware het, dat ook de West-Indische, door wegruiming der bezwaren, die dezelve drukken, daaraan spoedig dienstbaar konden gemaakt worden. Bovenal zal eene nieuwe wet en tarief op de regten van in- en uitvoer niet alleen de scheepvaart en den handel, maar ook den landbouw en andere takken van welvaart kunnen bevorderen, wanneer zij met het dubbel oogmerk van opheffing en bescherming zal zijn zamengesteld; wij verheugen ons in het vooruitzicht van de spoedige voordragt eener zoodanige wet.

De noodwendig geworden herziening der wet op de organisatie der regterlijke magt zal mede een hoogstbelangrijk onderwerp onzer beraadslagingen uitmaken. Reeds heeft Uwe Majesteit ons de middelen voorgedragen, om, bij voortdurend,

in getrouwe voldoening der Staatsbehoeften te voorzien. Wij zullen die met de meeste nauwgezetheid onderzoeken, daarbij, aan de eene zijde, in aanmerking nemende, wat de instandhouding van het openbaar krediet en de drang der tijden gebiedend eischen, en, aan de andere, wat, nevens de zekerheid der geldmiddelen, door spaarzaamheid en orde tot verligting en vermindering der bezwaren onzer landgenooten strekken kan.

Gewichtige werkzaamheden zullen ons weder in deze zitting bezig houden. Wij zullen daaraan al dien ijver en aandacht wijden, welke het Nederlandsche volk met regt van ons vorderen kan. Sire! dat volk heeft behoefte aan de eindelijke regeling zijner buitenlandsche betrekkingen, zooewel als aan de herziening zijner staatkundige instellingen, ten gevolge der afscheiding van België. Groot zijn de opofferingen, die de Natie met welwillendheid heeft gedaan en nog doet; zij ziet reikhalzend uit naar eene uitkomst, die haar de vruchten daarvan zal verzekeren, en verwacht die onder Gods zegen van hare Regering en allen, wier vereenigde krachten daartoe bevoorlieflijk kunnen zijn: onophoudelijk wendt Uwe Majesteit tot dit einde zijne onvermoeide pogingen aan. Aan die verwachting naar ons vermogen te voldoen, zal ook onze duurste plicht wezen; daartoe ons aan Uwe Majesteit aan te sluiten, is ons eenige bedoeling, en zóó het tijdstip te zien naderen, waarop voor de toekomst zich helderder uitzigten openen, onze vurigste hoop!

De heer Collot d'Escury doet, als lid der bezending, die met het overbrengen van dit antwoord aan den Koning is belast geweest, namens dezelve, het navolgend verslag:

„Dat zij haren last heeft vervuld, en met de gewone plegigheid is ontvangen:

„Dat het Z. M. behaagd heeft, na het aandachtig aanhooren van het adres, in zin en substantie te antwoorden:

„Dat Z. M. met genoegen de eenstemmigheid gezien had der Staten-Generaal, aangesloten aan de Regering, in het uiten der gevoelens van vaderlandsliefde en trouw, bij het adres uitgedrukt;

„Dat Zijn hart ook met die gevoelens instemde, en dat Hij alzoo wenschte, de geruststellende verzekering te kunnen geven, welke de vervulling van de billijke wenschen der Natie zou bevatten;

„Dat de toekomst echter nog in het donkere bleef, en de Natie alzoo tot volharding zou kunnen geroepen worden, in het handhaven van de eer, de vrijheid en de onafhankelijkheid van den Staat, hetgene dan ook in den nood met vertrouwen zou geschieden;

„Dat voor als nog die openingen niet konden gegeven worden, welke billijk worden verlangd; maar dat dit terstond op denzelfden vertrouwlijken voet als tot heden zou plaats hebben, zoodra de omstandigheden het zouden gedoogen;

„Dat de regeling onzer binnenlandsche Staats-aangelegenheden Zijne aandacht niet ontglipte, maar dat de voordragten daartoe eerst dan met vrucht zouden kunnen geschieden, wanneer de buitenlandsche zonden geregeld zijn.”

Dit verslag zal worden gedrukt.

De Voorzitter geeft kennis, dat verscheidene verzoekschriften bij de Kamer zijn ingekomen, en benoemt, tot onderzoek van deze en verder in te komen stukken, eene commissie, bestaande uit de heeren Cats, de la Court, van Hemert, van der Gonden en van Swinderen.

Daarna wordt de vergadering gescheiden, zonder bepaling van den dag der volgende.

In de Staats-Courant leest men:

Prins Willem, oudste zoon van Z. K. H. den Prins van Oranje, is den 26 dezer uit 's Gravenhage vertrokken, om zich naar het hoofdkwartier van deszelfs doorluchtigen Vader te begeven.

— Men verneemt, dat de vrees voor hervatting der vijandelijkheden onzerzijds, op den 25 dezer, de Conferentie te Londen had doen besluiten, om Engeland uit te noodigen tot het afstenden eener gewapende scheepsmagt naar onze kusten, welke hervatting, blijkens de medegedeelde dagorder van Z. K. H. den Veldmaarschalk, geene plaats heeft gehad.

Uit Petersburg meldt men, dat aldaar den 6 dezer maand aan den braakloop overleden is, de staatsraad dr. Rehmann, lijfarts des Keizers, welks dood ongemeen betreurd werd. Overigens was de ziekte in genoemde stad in de laatste dagen weder zeer afgenomen, zijnde er van den 7 tot den 10 dezer slechts 25 personen ziek geworden, waarvan 16 waren genezen en 9 overleden. Te Dantzig, welke stad sedert drie weken geheel van de ziekte bevrijd was gebleven, heeft dezelve zich den 20 dezer eensklaps weder op nieuw geopenbaard, zijnde dien dag zes personen van hetzelfde huisgezin daardoor aangetast en drie derzelve bezweken. Het niet houden van een goeden leefregel zoude, volgens de berigten, de oorzaak hiervan geweest zijn.

Ook in de Pruisische stad Heilighenthal, niet ver van Pillau, is de braakloop andermaal uitgebarsten.

Daarentegen is de stad Posen den 21 dezer, nadat gedurende 10 dagen geene gevallen van braakloop meer voorgekomen waren, voor zuiver verklaard geworden.

B R E D A den 26 October.

Z. K. H. de Prins van Oranje heeft gisteren de vesting Grave met een bezoek vereerd. Hoogstdezelve is des avonds in het hoofdkwartier te Tilburg teruggekomen.

— De batterij twaalfponders, onder bevel van den kapitein Alink, welke tot heden te Boxtel had gelegen, is van daar naar Oss verlegd en gisteren te 's Bosch doorgekomen. De batterij rijdende artillerie, die te Vucht en St. Michiels-Geestel gekantonneerd is geweest, zou, volgens het zeggen, naar Dungen zijn overgebragt.

— Nadere berigten uit Zeeland melden, dat de vier korvetten, welke gereed stonden de reis naar de Oost- en West-Indiën aan te nemen, bevel hebben bekomen, om vooreerst nog niet te vertrekken.

— Den 23sten zijn de luitenant-generaal de Kock en de generaal-majoor der genie Evers van Middelburg naar Staats-Vlaanderen vertrokken. Men is aldaar zeer op zijne hoede tegen een onverwachten aanval van de zijde der Belgen en met den grootsten ijver werkzaam, om de toegangen in het 4de en 5de distrikt te versterken. Er werden ook vele oorlogsbehoeften van Vlissingen derwaarts overgevoerd.

V A N V O O R A N T W E R P E N den 26 October.

„De vijand heeft dezer dagen, nog vóór het eindigen van de wapenschorsting, de beide batterijen van den Kattendijk, groot 14 en 13 stukken, weder op nieuw beginnen te wapenen. Deze beide werken waren, ten gevolge van de beslissing der Conferentie, welke de slechting van al hunne batterijen benoemde, Antwerpen heeft bepaald, schijnbaar ontpend, doch de vooronderstelling, waarin men verkeerde, dat dezelve slechts zoodanig ontpend waren, dat men ze spoedig in vorigen staat konde terugbrengen, is verwezenlijkt geworden. IJverig is men thans in Antwerpen bezig die beide batterijen weder in orde te brengen; verder heeft men aan het bassin het zoogenaamde kamp retranché zoodanig weder versterkt, dat men voornemens schijnt, de stad bij een aanval hardnekkig te verdedigen.

Na het eindigen van den wapenstilstand is echter de witte vlag te Antwerpen niet nedergehaald; zij schijnen derhalve niet van gedachten te zijn, de vijandelijkheden van hunne zijde aan te vangen. Men zegt, dat door ons Gouvernement bevelen zijn gegeven, dat, bij alle waakzaamheid tegen den vijand en bij de strengste maatregelen van voorzorg tegen onverhoedschen aanval, 's Konings troepen zich echter van alle aanvallende beweging hebben te onthouden. — De onderlinge vaart is tot heden nog niet gestremd.

De divisie voor Antwerpen ziet alzoo de onangename waarschijnlijkheid, van een tweeden winter in dezelfde positie te moeten doorbrengen.

T I L B U R G den 26 October.

(Uit eenen brief.) Een zeer geloofwaardig persoon, die eergisteren over Bergen-op-Zoom van Antwerpen gekomen is, verhaalt ons, dat het versterkte kamp, hetwelk men in laatstgemelde stad aangelegd heeft, bestaat in eenen aarden wal, dien men aan de noordzijde der Brouwersgracht, der oude Leeuwen en Ankerrijn langs het water opgeworpen heeft, terwijl men op de Hessenbrug en op de Brouwersbrug forten opgericht en voor dezelve bolwerken aangelegd heeft, zoodat deze versterkingslinie zich van den wal af tot aan de Schelde uitstrekt; ook heeft men van de Burgerhoutpoort af tot aan het Jezuïtenplein toe, en dus langs de geheele St. Jakobsmarkt en het Kipdorp, al de straten, die naar de noordzijde der stad loopen, versperd en daardoor de gewone communicatie tusschen de Paarden- en Ossensmarkten en de omliggende straten met het overige gedeelte der stad afgesneden, zoodat men, b. v., om uit de Hobokenstraat naar de Burgerhoutpoort te komen, bij het gat van Gibraltar moet omgaan.

Aan een officier gevraagd hebbende, waartoe dit werk dienen moest, daar men zich uit die verschanzingen toch niet tegen de schepen of het kasteel verdedigen konde, bekwam hij tot antwoord: dat men wel wist, dat meer dan

twee derde der bevolking orangisten waren, die de stad, bij de eerste opeischung, werden overgeven, maar dat dan de ware patriotten uit hun verschanst kamp de stad zouden verdelen.

Bij het vertrek van onzen berigtgever, lag alleen het 5de regiment Belgische infanterie in die stad, maar een paar dagen te voren was er ook een gedeelte der gardes civiques van Doornik binnen gekomen en deze waren bij de burgers ingekwartierd.

Van Antwerpen tot Putten toe had hij geen enkel militair gezien, maar er moesten er dezer dagen nog al veel te Turnhout gekomen zijn.

Naar zijn zeggen, moet er ook eene groote dis-harmonie tusschen de Belgische en Fransche officieren heerschen, als wordende de eersten door de laatsten op de verachtelijkste wijze behandeld, en de Belgen achten zich door het plaatsen der Franschen verongelukkig en in hunne eer getast. Eenmaal had hij gezien, dat eenige Belgische onder-officiëren, die in een estaminet zaten, bij het zien aankomen van drie of vier Fransche officieren, opstonden en met drift de deur uit en de officieren, kwassie bij ongeluk, met geweld tegen het lijf liepen, zoodat een derzelven achteruit tegen den muur stootte.

Volgens eene latere hier door gekomene tijding, zouden de Belgen eergisteren avond te negen uren het sluisje, waardoor het water van de Schelde in de Scheffn gelaten wordt, open gezet en het water er vry doorgelaten zijn, en, ten einde het geheele land aan deze zijde onder water te zetten, had men ook nog eene doorgraving in den weg gemaakt, zoodat nu alles aan deze zijde Merxem blank stond.

's HERTOGENBOSCH den 27 October.

Volgens nadere berigten, vervordert het Belgische leger deszelfs voorwaartsche beweging. Te Turnhout is de voorhoede van hetzelfde, uit infanterie, kavallerie en artillerie bestaande, en ongeveer 4 à 5000 man sterk, aangekomen. De linker vleugel van hun leger steunt op Oost- en West-Malle, en strekt hetzelfde zich voorts in linie langs de rivier de Nethe en verder uit. Heerenthals, Geel en omgelegene plaatsen zijn sterk bezet.

GORINCHEM den 27 October.

Het Luxemburgsche dagblad levert wederom eene treffende zaak op van den ongelukkigen toestand, waarin de bewoners van dat gewest, door het ver-zaken van plicht en het niet naarkomen van trakaten en aangegane verbindtenissen, door de Mogendheden worden ten prooi gelaten.

Dit land behoort regeerd aan den Koning der Nederlanden en maakt een ge-deelte uit van het Rijnverbond. Deszelfs rustige bewoners zagen, zonder eenige schokken, het Belgische bestuur zich overal vestigen en zij vermeenden hierin te moeten berusten. De Belgische ambtenaren maken echter van den tijd, dien zij nog in dat land mogen doórbrengen, een schandelijk gebruik, door de onge-lukkig bewoners te kwellen en te plunderen. Dit heeft reeds meer dan een jaar aangehouden en het Rijnverbond wordt door de Mogendheden tot eene werkeloosheid genoodzaakt, waardoor reeds verschillende offers der revolutiewraak geval-len zijn.

De baron de Tornaco had, even als duizend anderen, geweigerd de gedwongene leening te voldoen, daar hij zich hiertoe aan het Belgische gouvernement onver-plicht rekende. Den 6 September kwamen eenige Belgische ambtenaren op het kasteel een vrezend leven houden, waarbij het toen echter bleef berusten. Doch den 15 October, terwijl de echtgenoot afwezig was, werd het kasteel in den vroe-gen ochtend door een controleur, ontvanger en deurwaarder, gevolgd van een dertigtal kommelen en gendarmen, bestormd. Nauwelijks hadden de bewoners den tijd, om het hek te sluiten, hetwelk zij echter omver wierpen en daardoor op de binnenplaats drongen. Hier geen vee vindende, hetwelk het voorwerp hunner roofzucht was, deed een zich noemende burgemeester eene sommatie, om de deur te openen, doch werd met zijne handlangers, door de bewoners van het huis, voor straatrovers uitgemaakt. De baronnes deze menschen door een veng-ster toespreekende, legden twee gendarmen en een kommies hun geweer op haar aan, terwijl een ander kommies de tromp van zijn geweer op de borst van een bediende plaatste. De bewoners echter weigerende, om de deur voor deze bende te openen, nam een wachmeester der gendarmerie eene groote bijl en begon daarmee op de deur te beuken, waarop de bewoners, die willende barrikade-ren, eenen balk lieten vallen. Dit onverwacht gerucht joeg den geheelen helden-stoet op de vlugt. De hakkende wachmeester viel van angst op de knien, de deurwaarder verwarde zich in zijne groote slaapsabel en tuimelde onderste boven en de controleur koos het hazenpad, onder de bedreiging, dat hij hier-van proces-verbaal zou opmaken.

In het kasteel wist men niet, waaraan deze overhaaste vlugt der dappere schreeuwers was toe te schrijven, die, als van den dooier getroffen, door elkan-der stoven. In het open veld herstelde zich echter de heldenstoet van deszelfs schrik en maakte zich van eenen weidenden troep paarden en schape meester, die in den omtrek van het kasteel graasden, zonder te weten, aan wien het vee behoorde.

De bewoners van het kasteel, hunne deur openende, vonden voor dezelve eene goede kwantiteit broodstapels verzameld. Waarachtig ging het werk van den wachmeester niet spoedig genoeg naar hunnen zin, en waren zij voornemens, om, door het laten springen eener mijn, zich den toegang tot het kasteel te openen.

ROTTERDAM den 28 October.

De Kamer der Belgische Represantanten heeft zich Maandag, op verzoek van den heer de Meulenaere, den minister van buitenslands zaken, in geheim commissie geformeerd, ten einde de mededeelingen aan te hooren, die deze mi-nister haar te doen had. Even te voren had de Kamer van den Senaat ook eene geheime zitting gehouden. Men verhaalt, dat in de beide vergaderingen over het traktaat van vrede gehandeld is en de ministers de Meulenaere en de Brouckere de vierentwintig artikelen hebben verdedigd en voorgedragen als geenszins vatbaar voor eene wijziging hoe ook genaamd; terwijl zij tevens te kennen hebben gege-ven, dat, zoo die voorstellen niet aangenomen wierden, België met een' inval bedreigd wierd, en alsdan niet op de hulp van Frankrijk zou kunnen rekenen. Desniettegenstaande moeren in den Senaat verscheidene leden een tegenovergesteld gevoelen geuit en zich hevig tegen het traktaat als noodlottig voor België ver-gewoelen hebben, en bij de Represantanten hadden de redenen der ministers nog minder ingang gevonden. Dinsdag hebben deze wederom eene geheime vergade-ring gehouden en men verneemt, dat zeventenveertig leden voor de aanneming van het traktaat hebben gesproken, vierentwintig zich daar tegen hebben ver-klard, veertien geweigerd hebben hunne stem uit te brengen en twaalf leden de vergadering niet hebben willen bijwonen. Er moet hevig getwist zijn over een voorstel van den heer Lebeau, om niet in het openbaar over de vierentwintig artikelen te beraadslagen, welk voorstel nimmer met 56 tegen 41 stemmen is doorgeslagen. Daarop hebben de voornaamste leden der minderheid de vergade-ring verlaten en een protest geteekend, dat zij in het licht zullen geven en waarin de redenen ontvouwd worden, die hen bewegen, om zich tegen het traktaat te verklaren.

HAARLEM den 28 October.

Het Brusselsche oppositie-blad dríft dapper den spot met de Belgische minis-terij en beschuldigt hen van verregaande onbekwaamheid en onkunde. „Wij moeten (dus luidt het) België nemen, zoo als onze gevolmagtigden het gemaakt hebben; wij troosten ons echter, dat in al de onheilen nog vergoedingen gevon-den worden. Onze linnen, kolen en granen zullen wel niet over de grenzen komen, doch zoo veel beter koop zullen wij kunnen leven. — Ons gereed geld zal jaarlijks om 8½ millioenen verminderen, maar met weinig zilver valt de leef-togt in prijs. — Men neemt ons een deel van Luxemburg af, maar men laat ons den heer Nothomb. — Men ontnemt ons Limburg, maar men laat ons den heer de Brouckere. — Wij worden door geheel Europa uitgelagchen, maar behouden onze staatslieden. — Men noodzaakt ons de constitutie te schenden, maar eer-biedigt onze onafhankelijkheid, — enz.”

— In een der Belgische groote steden, waarschijnlijk in Luik, moet men vrij openbaar eene petitie aan Vorst Leopold hebben rondgedragen, waarbij hij eerbiedig wordt verzocht, om, daar hij toch niet in staat zal zijn de Belgen gelukkig te maken, afstand te doen van de kroon.”

UTRECHT den 29 October.

Het protest tegen de aanneming der 24 artikelen wordt in de Belgische dagbladen gevonden, en begint met verscheidene: aangezien dat, enz., onder welke men leest: „aangezien dat het niet betreft een' gewonen afstand van grondgebied, maar wel in tegendeel, om België onder eene vreemde heerschappij te brengen, enz.”

„Zoo verklaren wij openlijk, dat wij het ontwerp van wet, aan de Kamer den 21sten aangeboden, beschouwen:

1°. als verderfelij voor het oorspronkelijk verbond van den Belgischen op-stand;

2°. als wegnemende alle waarborgen, eigendommelijk aan het vertegenwoordi-gend bewind;

3°. als schendende de letter en den geest van de art. 1, 68, 110, 130, 131, 139 en andere der constitutie;

4°. als eenen aanslag tegen de onafhankelijkheid der volken, eenen hoog te-

gen de waardigheid van den mensch en eene hemeltergende onregtvaardigheid billijkende, en eindelijk

„5°. Als alle zedelijke belangen der revolutie, alle materiële belangen des lands en de geheele toekomst van België aan de vrees opofferende.

„Dat wij, volgens deze innige overtuiging handelende, hoe zeer voor de meerderheid moettende onderdoen, voor de verwerping van zulk een onheilspe-lend ontwerp van traktaat zullen stemmen.

„De ondergeteekenden, leden van de Kamer der Afgevaardigden.

„Seron, Pirson, de Robaulx, Gendebien, Vergaven, Delbougne, Rodenbach, de Smet, d'Haerne, Wastlat, d'Hoffschmidt, d'Huri.”

Van den zosen. In Antwerpen heeft de Engelsche consul doen bekend maken, dat er een Engelsche smaldeel onder zeil is, om de hervatting der vjandelijke-den te beletten. Deze bekendmaking schijnt twee oogmerken te hebben, voor-eerst om den angst der Belgen voor een tweede bezoek van onzen kant te stillen en ten andere, om hen tot de aanneming der 24 artikels te noodzaken. In Ant-werpen meende men, dat de Engelsche vloot reeds in de wateren van de Schel-de geseind was. Daar de Nederlandsche vloot aldaar voldoende is, om de mui-tende Belgen in bedwang te houden; zou de Engelsche vloot er overbodig zijn. De Mogendheden konden het bedwingen der muiseende Belgen wel alleen aan Noord-Nederland overlaten en zich van alle bemoeijingen onthouden. Zij ken-nen het devies van Oranje-Nassau, en de kracht der Nederlandsche vloeten en le-gers. Zij hebben zich Chattran, Doggersbank, Palembang, Nieuwpoort, Leaven en meer andere namen slechts te herinneren.

Mengelingen.

DE XXIV ARTIKELN.

Er is dikwijls gevraagd, hoe de Londensche Conferentie nu nog de minische Belgen zoo konde begunstigen. Het onrustige Frankrijk was sedert lang een vrees-selijk spook voor kleinhartige Diplomaten. Maar dat spook wordt inwendig krach-teloos. Italië is onderworpen, Warschau gevallen, de Cholera geen zoo algemeen verwoestende Doods-Engel, dat de legers werkeloos zouden behoeven te zijn. Hoe kunnen dan Oostenrijk, Rusland en Pruisen nog zoo vreezen voor Frankrijk? Neen, Frankrijks revolutie-geest is niet de eenige belager van Nederlands Wettege-regten: het eigenbelang van Engeland is, zoo mogelijk, nog verderfelijker voor ons. De XXIV Artikelen toonen, wie onze vijanden zijn. Eerst stak Engeland de bloei van de Belgische fabrieken in de oogen. Zij zijn verwoest; het goud der Man-chestersche fabrikanten heeft de Gentsche plunders bezoldigd. Nu moet de Hol-landsche koophandel nog vernietigd worden. Antwerpen zal dus de stapelplaats wor-den van Engelsche goederen, en opdat zij van daar Europa kunnen overstroomen, zal Nederland zijne rivieren, kanalen en wegen ten dienste des Antwerp-Engelschen handels goed in orde houden. Antwerpen zal voor dezelfde tolln als wij de Schel-de af- en door onze binnenwateren den Rijn opvaren, en wij zullen de eer hebben, de dijken voor ons geld te onderhouden: want de waterkeeringen vallen ten onzen laste, het water is ten voordeele der Belgen. Kanalen of wegen mogen zij over ons grondgebied aanleggen. Door onze grensvestingen moet het verkeer altijd voor hen openstaan. Ja, mogen wij een artikel van den Brusselschen Courier gelooven, dan zouden de Belgen, op grond der f 8,400,000 renten, die zij ons te betalen hadden, in ons land vrij zijn van alle tolln. In allen gevalle zouden wij ons huis regt net-jes in orde moeten houden, opdat onze lieve buurman er, zonder belasting te be-talen, in konde wonen.

Uit liefde voor de Belgen zijn deze artikelen niet gesteld. Engeland wil ons als eene slang van alle zijden omslingeren, en volgens zijne aangeborene liefde voor ons den hals zachtens toedrukken. Antwerpen wil het tot zijne volkplanting ma-ken: het moet vrijen handel drijven: waarmede, nu de Belgische fabrieken stilstaan en een Engelsch Stedehouder in België aan het hoofd der Regering staat, dan met Engelsche goederen?

Zoo als deze Artikelen daar liggen, kunnen zij door ons nietaangenomen worden, zonder dat 's Lands ondergang wordt onderteekend.

AANMERKING op de Herinnering aan den Steller der ophemende gedachten.

Groninger Courant van den 21 October.

De steller X schijnt voor vast aan tenemen, dat in de provincie van Groningen verre het grootste gedeelte van den landelijken stand uit Meijers bestaat; dat er zelfs on-der de leden der Provinciale Staten de zoodanige gevonden worden, die wel ex-con-tractu, als een gedeelte hunner huurpenningen, de Lands en andere lasten, op die goederen liggende, zouden betalen, doch deswege nimmer en in geen geval voor grondbezitters of hoogstbelasten kunnen worden gehouden.

Deze stelling verheft de eenvoudige Burgerlijke kwestie over de afkoopbaarheid der alijdurende huren, die wel eens opgeworpen, maar nog niet bij Hoogste-wijsde beslist is, tot eene politieke kwestie; want het regt van kiezer, en de be-kwaamheid, om als lid van de Staten zitting te nemen, zoude daarvan afhankelijk zijn, en alzoo, indien de stelling van X doorging, bijna het grootste gedeelte van de bevolking van de Landelijke gemeenten in de provincie van Groningen volstrekt geen deel kunnen nemen aan het stem- en kiesregt en de provinciale representatie.

Gaat de stelling niet door, en zijn de alijdurende huren (locataries perpetuel-les) afkoopbaar, zoo als die bij eene wet afkoopbaar zijn verklaard, dan is de huur slechts het representatief der koopsom, — als zoodanig eene bevoorregte in-schuld op het goed, waarom dan de zoogenaamde Meijer eigenaar is en qualis de directe belastingschuldige, en bekwaam tot het stemregt, — het kiesregt en de pro-vinciale representatie.

In het laatste geval zoude de zoo hoog bevoorregte Adelstand in Groningen meer als crediteuren, dan wel als grondbezitters beschouwd worden, en veel van het fun-dament verliezen, waarop zij thans hunne politieke aanmatigheden schijnt te bouwen.

Dat eenmaal de grondwet zal uitgaan uit het beginsel, dat de hoegrootheid van de lasten, die men betaalt, de maatstaf wordt van alle politieke regten, — wenscht de aanmerker

K.

LIJST VAN NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SOND GEPAASSEERD ZIJN.

Den 19 Oct. E. A. Bock, Anna Sophia, van Koppenhage naar Amsterdam.

„ „ „ H. J. Carst, Broederliefde, van Koningsbergen naar Amsterdam.

„ 20 „ B. J. Bakker, Dolphijn, van Dordrecht naar de Oostzee.

„ „ „ L. J. Besseling, 4 Gebroeders, van Bergen naar Stockholm.

„ „ „ H. T. Deddes, Alida, van Memel naar Amsterdam.

„ 21 „ A. J. Vlaskamp, de Goede Hoop, van Liebau naar de Maas.

ELSENEUR den 22 October 1831.

Gewone beslotene Vergadering van het Departement GRONINGEN der Maat-schappij Tot Nut van 't Algemeen, op Woensdag, den 9 November 1831, des avonds te 7 uren, ter gewone plaats. — Examen van de Kweekelingen tot School-onderwijzers.

Namens het Bestuur:

H. DE RANITZ, Secret.

„* Aan de Leden van de SOCIETEIT DE UITSPANNING wordt door deze bekend gemaakt, dat er zich, in genoemde Societeit, heden avond te zeven uren een BUIKSPREKER zal laten hooren.

Groningen

Uit naam der Directie:

den 1 November 1831. **GERBRAND VAN CALCAR, Secretaris.**

„* De SPREEKBEURTEN bij het GENOOTSCHAP ter bevordering der Na-tuurkundige Wetenschappen zullen in deze maand worden vervuld:

Op Morgen, door Do. J. BRAAK en Prof. van SWINDEREN.

Op Woensdag, den 9 November, door den Heer van CLEEFF en Dr. HUBER.

Op ————— den 16 ————— geene Vergadering, om den Verjaardag der Maatschappij Tot Nut van 't Algemeen.

Op ————— den 23 ————— door Prof. S. E. STRATINGH en den Heer G. KUIJPER.

Op ————— den 30 ————— openlijke Vergadering in het Concerthuis, door Prof. NIENHUIS en Prof. S. STRA-TINGH, Ez.

„* **GROOTE SCHOUWBURG.**

Op Woensdag, den 2 November: DER BARBIER VON SEVILLA, groote Opera van ROSSINI. Daarna (op verzoek): DAS TYROLER CONCERT IN HOLLAND. Zangspel.

Op Zaterdag, den 5 November: DON JUAN, ODER DER STEINERNE GAST, groote Opera van MOZART.

